

БРОЈ 13.

ГОД. XIII.

БЕОГРАДСКЕ ОПШТИНСКЕ НОВИНЕ

ИЗЛАЗИ НЕДЕЉНО ЈЕДАН ПУТ

Цена за Србију:
ЗА ГОДИНУ 6 дин.
НА ПОЛА ГОДИНЕ 3 "
НА СТРАНЕ ЗЕМЉЕ НА ГОДИНУ 9 "

НЕДЕЉА 19. МАРТА 1895.

ЦЕНА ЈЕ ОГЛАСИМА 6 ПР. ДИН. ОД ВРСТЕ

ПРЕТИПЛАТУ ВАЉА СЛАТИ УПУТНИЦОМ НА ОПШТИНСКИ СУД
А СВЕ КОРЕСПОНДЕНЦИЈЕ НА УРЕДНИКА

Рукописи не враћају се

НЕПЛАЋЕНА ПИСМА НЕ ПРИМАЈУ СЕ.

ГРАЂАНСТВУ ВАРОШИ БЕОРАДА

На основу указа Његовог Величанства Краља Србије Александра I. од 5. Марта 1895. године и на основу чл. 25. изборног закона скупштинског, суд општине београдске позива грађане београдске, да

НА ДАН 7. АПРИЛА ОВЕ ГОД.

дођу у општинску кућу на

ИЗБОРНУ СКУПШТИНУ

ради избора:

ДВА ПОСЛАНИКА ЗА ВАРОШ БЕОГРАД

За трогодишњу скупштинску периоду 1894., 1895. и 1896. год.

На изборној скупштини за избор посланика, има право гласа сваки српски грађанин, који је пунолетан и плаћа држави грађански данак на имање, рад или приход; а грађански данак сматра се да плаћа онај, који по закону о непосредном порезу плаћа преко 15 дин. на годину (чл. 46 устава чл. 17 изборног закона скупштинског и чл. 105 закона о непосредном порезу).

По чл. 18 изборног закона скупштинског, не могу бирати посланике:

1. Скитајући се цигани;
2. Они, који стоје код других у служби под платом или издржањем; а по закону о непосредном порезу плаћају испод 15 динара порезе годишње;
3. Који су осуђени због злочинства, за време док се не поврате у права;
4. Који су осуђени због преступа, који доноси губитак грађанске части, за време док траје губитак права;

5. Који се налазе у затвору или притвору судском због злочинства или преступа споменутог у тачки 3 и 4;

6. Они, који су судском пресудом осуђени да су злоупотребом своје власти, претњом поклоном или обећањем поклона за себе или за другога радили, да за посланике или поверионике изабран буде, или о којима се докаже да су свој глас продали, за време докле је пресуда одредила;

7. Они над којима је стечиште отворено, до свршетка;

8. Они, који су под старатељством;

9. Они, којима устав (последња тачка 48-ог члана) забрањује бирати.

Сваки бирач може бити изабран за народног посланика, ако има још и ових погодаба (чл. 22 зак. изборног).

1., Да је навршио 30 година:

2., Да плаћа годишње преко 30 дин. у име непосредне порезе, и

3. Да не спада у изузете чл. 48. устава земаљског.

Гласање ће одпочети у 8 часова пре подне и трајати непрекидно до заласка сунца (чл. 27. и 33 изб. зак.); И тада ће бирачки одбор, ма да сви бирачи нису дошли и гласали по члану 33. поменутог закона решити и огласити, да је изборна скупштина свршена.

Сваки бирач може само лично дати свој глас (чл. 20. изб. зак.).

Од суда општине београдске 18. марта 1895. г. Абр. 1797.

СЕКРЕТАР,
Урош Кузмановић

ПРЕДСЕДНИК
ОПШТИНЕ БЕОГРАДСКЕ,
Михаило М. Богићевић

**РАД ОДБОРА ОПШТИНСКОГ
ВАНРЕДНИ САСТАНАК
6. Марта 1895. г.**

Председавао председник г. Мијаило М. Богићевић, присуствовао члан суда г. Мих. П. Живадиновић, од одборника били: г. г. Стеван Д. Поповић, П. Ђелић, Михаило Михаиловић, С. Ђ. Јорговић, М. Милашиновић, Јосиф С. Јовановић, Стеван П. Поповић, Зах. К. З. Поповић, Благоје Милошевић, Живко Кузмановић, Ферд. Розелт, Коста Петровић, Спасо Х. Р. Шокорац, Н. Д. Стевановић, Ђорђе Димитријевић, Дим. Гавриловић, Никола Волковић, Јарослав Безуха, Љуб. Марковић, Јован Ристић, Јанаћ Костадиновић.

I.

Прочтан је записник одборских одлука седнице држане 3. марта 1895. год. и учињене су ове **измене и допуне:**

у одлуци КњБр. 168, да је општина београдска по закону о општинама (чл. 13 тач. 6 и чл. 35 тач. 15) надлежна да одређује који се предмети могу продавати на пијацама варошким и да полиција има само да води надзор односно реда и здравствености. Да се у овом смислу учини представка господину министру унутрашњих дела.

У одлуци КњБр. 166 да други заступник општински пред изборним судом због којкаксте калдрме, буде шеф општинског плајевинског одељења.

У одлуци КњБр. 176, да члан поверилишта буде и г. Мих. П. Живадиновић члан суда, и да то поверилиште поред осталог каже одбору, да ли се уступање ових плацева мора износити збору на одређење.

II.

На тражење српско француског друштва а по савету надзорне комисије за осветлење и трамвај, Одбор је решио:

да се погодби учињеној између општине и српско француског друштва о оверавању струјомера (АБр. 245 и 799) а после члана 10 дода овај став: „Погодба ће важити за период од три године и то од 1. јануара 1895. год. до 1. јануара 1898. год. Ако ни една од заинтересованих страна на месец

дана пре истека тога рока не затражи измену те погодбе било у целини, било у појединостима, она ће важити још за једну годину и тако даље до истека концесије“.

III.

По прочитању акта истражног судије за вар. Београд АБр. 1362 и 1380, којима се траже уверења о владању и имовном стању извесних лица, одбор је изјавио:

да му је Алекса Јовановић надничар непознат; да је Ванђел Каран필овић кафесија доброг владања и доброг имовног стања.

IV.

На предлог команде ноћних стражара АБр. 1397 Одбор је решио:

одобрава се Марку Раџићу ноћном сражару двадесет дана осуства, које ће му се рачунати од дана кад га стане употребљавати.

V.

По прочитању понуда Јелене Ж. Карабиберовића и Савке М. Жујовић за откуп њихових имања, и по прочитању акта управе народнога позоришта, којим се тражи помоћ од општине, Одбор је одлучио:

да се сва ова три акта ставе на дневни ред кад по реду дођу.

VI.

По прочитању молбе Николе Мильковића блајџника управе фондова и Живка Јовановића књиговође управе фондова АБр. 1077, којом траже награду за прикупљање општинског приреза на принос од капитала уложеног код управе фондова, одбор је одлучио:

да се пре решавања о овој молби упита управник фондова, да ли су милиони дужни по закону да овај општински посао врше и да ли заслужују и колику награду за свој труд.

VII.

По прочитању реферата депозитара, члана суда г. Стеве Ивковића АБр. 724 и мишљења општинског суда, одбор је решио:

из варадинске и карловачке области доиста нападне Бихаћ, нуј Турци са 3.500 пешака и 500 коњаника добро су се утврдили док су се ови задржали прелазећи преко надолијих река. Они 1. јуна опсадеши Бихаћ, раније заузму Слунь и Белу стену. Нуј посада у Бихаћу жестоко се одушире. Нападачи пострадав при једном јуришу, завађени међу собом, а дознав да им се Босњаци спремају у помоћ, морадну напустити овог важног града⁽¹⁾. Том приликом, као што ће и дојније видети, помагали су им Срби и Далматинци.

После битке код Сенте не могући се упуштати у опсаду Београда првиц Евђе вије знајући важност босанских Турака, који су свима ратовима задржавали снагу Хрвата и чинили честе испаде, да би их сломио груне у Босну са 4.000 коњаника, 2.500 пешака, 12 већих и 2 брдска топа⁽²⁾. Њега 10 октомбра превезу преко Саве Срби Шајкаши. Из Брова му се придружи, че ће помињати пуковник Киба са 300 коња

одобрава се кредит од хиљаду сто седамдесет и осам динара за исплату дефицита Петра Д. Јевремовића бив. извршио са тим, да општински правозаступник сваку издату суму из касе општинске за исплату овог дефицита осигура и наплати из каузије Јевремовића и осталог његовог имања, у колико каузија не би залегла

VIII.

По прочитању акта и процене земљишта у доњој Јовановој улици, између имања Марка Велизарића и Ђоке Миловановића с једне и Николе Р. Поповића с друге стране под АБр. 8297 и 8497, из 1894. год. одбор је одлучио:

да одборник г. Ђорђе Димитријевић и општински инжењер изађу на лице места и да извиде са чега је произашло ово празно земљиште између приватних имања и поднесу одбору извештај.

IX.

Поводом писмене интерпелације одборника г. Ђубе Марковића, учињена у прошлој седници односно грађења калдрме у споменичкој улици, одбор је одлучио:

да одборници г. г. Мих. Крстић, Петар Ђелић и М. Мигашиновић проуче акта о овоме предмету и поднесу одбору своје мишљење на решење.

РЕДОВНИ САСТАНАК
9. марта 1895. год.

Председавао члан суда г. Мих. П. Живадиновић, од одборника били: г. г. Сергије Станковић, Никола Волковић, Благоје Милошевић, Мил. Ж. Маринковић, Стеван Р. Поповић, Горчаков Миловановић, Живко Кузмановић, Сава Петровић, Јосиф С. Јовановић, Младен Николић, Коста Петровић, Стев. Д. Поповић, Спасо Х. Ристић, Шокорац, П. Ђелић, Ср. Ј. Стојковић, Љуб. Марковић, Софорије Јовановић, Ј. Ковачевић, Дим. Гавриловић, Ј. Калевић, Ферд. Розелт, Михаило Михаиловић, Ник. Д. Стевановић, Др. Ник. Х. Николић, Јарослав Безуха, Ђорђе Димитријевић, Јанаћ Константиновић, Дим. Милојевић, Ј. Ристић.

I.

Прочтан је записник одборских одлука седнице држане 6. марта 1895. год. и у одлуци КБр. 188, учињена је **допуна:**

ника и до 2.000 пешака Срба Крајишника. Једно одељење Хрвата имало је да нападне из Хрватске према Бањалуци. Другоме је пак одељењу Тесароваца био задатак да забавља Турке око Београда и Шапца. Јевђеније у брзо прорде дубоко у земљу заузме Добој, за тим Маглај; Жече морадиу узети на јуриш. Командант Срба пуковник Киба 19 окт. заузме Брандук. А Јевђеније све даље прорише уз реку Босну. Хришћани су врвili у масама хришћанској војсци а Турци су бегали Сарајеву. На брзо се јави Јевђеније пред овом великим отвореном вароши; Турке растера, варош попали а много хиљада Срба поведе собом⁽¹⁾, јер због позне јесени и рђавих путева мораде напустити мисао о потпуном покорењу Босне, па се 22. окт. врати натраг преко Саве у Осек⁽²⁾. Одатле Јевђеније оде у Беч.

Док се ово у Босни догађали, одељење што је под ќенералом Робитином забављало

⁽¹⁾ Hammel v. J: Gesch. d. osm. Reichs, B. III. S. 903.

⁽²⁾ Die Freiwill. Theiln. etc. S. 217—224. — T. C. Воловски узима да је овом приликом повео собом Евђеније на 40 000 Босанаца које је насељио у славонској војној граници (Die Völker Oestereich Ungarns, B. III. XI: Die Serben in südlichen Ungarn, in Dalmatien, Bojnen und in

СРПСКИ УСТАНИЦИ ПРОТИВ ТУРАКА
У ВЕЗИ
СА НАРОДНИМ СЕОБАМА У ТУЂИНУ

од 1459—1814. год.

ИСТОРИЈСКА РАСПРАВА

У ДВА ДЕЛА

НАПИСАЛИ

Р. АГАТОНОВИЋ И П. М. СПАСИЋ.

(Академијски Савет Вел. Школе наградио првом видовданском наградом оим. београдске).

Мото:

— „Пора нам перестат бит умними чужим умом и славними чужоју славоју“.

Карамзин.

(наставак)

Још пре битке код Сенте Евгеније пре поруци бану хрватском да заузме Бихаћ што би било од велике користи по околне земље и по своје хришћанство кад би се освојило то место“. Бан уз припомоћ 6 пуковника под Ауерспергом (где су били Срби

¹ Види леп опис ове опсаде у В. Р. Лопашинића: Бихаћ и бихаћка крајина, S. 106—110.

² Hammel v. J: Gesch. d. osm. Reichs, B. III. S. 930.

да правозаступник општине и кривично оптужи Петра Д. Јевремовића због ученичког дефицита.

II.

По прочиташу акта истражног судије за варош Београд АБр. 1161, 1452, 1451, 1453, 1491, 1434, којима се траже уверења о владању и имовном стању извесних лица, одбор је изјавио:

да су му непознати: Коста Николић кафесија, Никола Милојевић бив. дијурниста, Ана Настасијевић овд. удова Димитрије Божиновић таљигаш, Станимир Панић момак касапски; да је Сава Ристић општ. контролор доброг владања и доброг имовног стања.

III.

По прочиташу молбе Павла Анђелковића пензионера СБр. 3727, одбор је изјавио *мишљење*:

да се молиоцу може дати уверење о његовом породичном односу.

IV.

По прочиташу молбе Младена П. Стојичевића овд. трговца АБр. 1611, којом моли да се ослободи дужности присутничке, одбор је *решио*:

да се молилац одбије од тражења.

V.

Председник комисије за осветљење и трамвај г. Ђорђе М. Станојевић саопштава, да је друштво београдских трамваја у акту своме АБр. 998 навело, да изборни суд има да решава и о томе, да ли друштво има права да прекида вожњу на трошаринској линији ако изборни суд буде напад, да општина има права, да наплаћује трошаринску таксу на трамвајску колу. Па како одбор општински решењем својим од 20. Фебруара 1885 год. АБр. 998 није казао, да ли ће се и ово питање у изборном суду решавати, то моли одбор, да сада о томе донесе решење.

По саслушању овога одбор је *решио*:

да изборни суд према решењу одборском од 20. Фебр. 1895. год. АБр. 988 има да решава само о питању, да ли општина има права да наплаћује трошаринску таксу на кола трамвајска да кад у варош улазе.

VI.

Одборник г. Спасо Х. Ристић Шокорац изјављује, да је дознао, да друштво београдских трамваја нема право да наплаћује 10 парса за вожњу од парног купатила у Душановој улици до савског пристаништа него да има права да наплаћује само пет парса од купатила до хотел „Српске Круне“ и обратно и пет парса од „Српске Круне“ до пристаништа савског и обратно. Одбор је *одлучио*:

да председник општине помоћу надзорне комисије за осветљење и трамвај извиди ово и поднесе одбору извештај.

VII.

Председавајући износи одбору на решење предлог концесионара за експлоатацију траваја заједно са минијењем надзорне комисије АБр. 4974, о изменени тарифе за вожњу, пошто је комисија, изабрана у седници одборској од 7 нов. 1894. год. АБр. 8104 учинила корак код друштва, да се извесне трамвајске пруге поделе и да се установе прелазне карте, али да друштво још није на ово одговорило, и пошто је та комисија у седници својој од 9 фебр. 1895. ТоБр. 42 изјавила, да се о тарифи за вожњу може решавати независно од питања о установљавању прелазних карата.

По салушању овога одбор је *одлучио*.

да се решавање овог питања одложи, док се не реши о интерpellацији одборника г. Спасе Х. Ристића-Шокорца учињеној у данашњој седници.

VIII.

Председавајући износи одбору на решењи акт Управе вар. Београда којим Управа наређује, да општина што пре подигне модерну зграду за канцеларије првостепеног варошког суда, истражног судије, првостепеног трг. суда и њихове апсне.

По прочиташу тог акта АБр. 1437, Одбор је *решио*:

да одборски повереници г.г. Дим. Гавриловић, М. Милашиновић, Мих. Крстић, Сп. Х. Р. Шокорац, П. Телић одборници и председници првостепених судова за варош Београд и трговачког, у најкрајем року поднесу одбору извештај, шта је до сада рађено по овој ствари, одакле би се

мир, и Порта се овог пута покаже попус тљивија. Што је Виљем III. овога тежио да измири Аустрију с Турском лежи у томе, што је у Шпанији била у изгледу скора смрт краља Шпавског, чиме би се и упразнио престо краљевски за којим је Ђудевит XIV. толико чезнуо; па је хто да Леополдо I. има одрешене руке⁽¹⁾ против истог. То је исто дејствовало и на бечки двор те је и после онаких успеха 1697 години на скоро почeo преговарати о миру. Ну док они преговараху о миру да посматримо ратовање Срба Далматинаца с Млечићима противу Турске за време од 1684 па до карловачког мира.

—♦—

VI. Учење далматинских Срба у рату Млечана с Турцима (1684—1698).

Четовање Срба Далматинаца с Турцима преци за време опсаде Беча. — Ко су ги Морлачи? — Срби Далматинци уз Млечиће војују против Турака у Далмацији; упади у Херцеговину Лику и Босну, њихово напредовање под војводом Стојаном Јанковићем; — Даља ратовања с Турцима. — Напад Турака на Црну Гору и даље ратовање по Далмацији. — Наслањање Дубровчана на Аустрију и ратовање њихово с Турцима.

Освајајући на све стране Турци нападу и на Далмацију па и њу освоје у првој

На истом месту стр. 515.

могао набавити новац за подизање ове зграде, да ли би се могао за ову потребу употребити плац између војничке улице велике пијаце и зграде главне полиције и са којом сумом би требао да суделује у овом грађењу бив. округ београдски, за који је надлежан првостепени београдски трговачки суд. Општински инжињер биће на расположењу овом поверишишту.

IX.

По прочиташу молбе Денка Стојановића овд. баштована АБр. 1293, којом тражи да му се уступи под трогодишњи закуп општинско земљиште до Хаџи Томине циглане од кога земљишта општина нема никаква прихода, а да он исто обради за баштованицину, Одбор је *решио*:

одобрава се давање под трогодишњи закуп Денку Стојановићу овд. баштовану оног општинског земљишта што лежи у парцели Бр. 4. општег плана до Хаџи Томине циглане у простору од осамнаест хиљада квадратних метара с тим, да Денко може исто земљиште обраћивати за баштованицину. Овлашћује се суд општински да одреди цену и са закупцем закључи уговор!

X.

Председавајући износи одбору на решење молбу дома сиротне деце, којом се моли општина да, или експроприше земљиште, уступљено од општине дому на уживање на коме је и подигнут дом а које је земљиште парницом припало у својину Ђорђа М. Илића, или да даде Илићу за исто накнаду у другом земљишту.

По прочиташу те молбе АБр. 1343 и по саслушању објашњења општинског правозаступника да је један део земљишта, уступљеног од општине, дому сиротне деце на уживање, доиста оглашен за својину Ђорђа М. Илића трг. овд. извршном судском пресудом, Одбор је *решио*:

да суд општински покуша, да Ђорђе Илић овд. трг. прими у замену за ово њему досуђено земљиште друго какво општинско земљиште, а ако не пристане на ову замену, да се исто експроприше и да му се по процени исплати.

Турке око Београда упути се са 3.000 Немаца и свом српском вародном војском на *Нову варош* (Ujpal-nka) опседне је 5. новембра је узме на јуриш, опљени је и запали. Тако се срећно — но Кесаровце — завршила година ратовања.

Добит од победе код Сенте, у погледу на западну, само је морална, јер кад савезници закључе мир у Рисвiku, онда се и Леополдо I. 1. новембра измири са француским. Пак ова победа нагна Турке да буду приступачнији миру на основу стања које постоји, а то исто могли су добити још пре 8 година да није злато краља француског замазало очи њихових поглавара⁽¹⁾.

После битке код Сенте Виљем III. краљ енглески одпоче с Портом преговарање о

der Herzegovina). — Fra Martin Habis, Tolisan i под узима да је у овој време прешао из Босне, понављаје из Posavine do 30.000 katolika?! a snjima i njihovi zupnici u Slavoniji pod okrilje vodroga cesara (Stanje radiodrzave Bosne Srđene, i t. d. Ova i mnoge druge prilike, очито покazuju, да може поуздано тврдити: да није било рата између Турака и Хришћана, када Хришћани, који стењају под турским јармом, налазеши се између две ватре а обузети инстинктивном тежњом за слободом, не премишаљајуши много, прелажаху у њему или у мањем броју на страну Хришћана. А тиме су много допринела и ласкова обећања од стране лукавих Кесареваца.

Klopp O: Das Jahr 1683. etc. S. 514.

половини 15. ст. сем неколико јаких приморских градова; и тако сви тамошњи Срби подпадну под Турке. Кад су Мљетке око половине 17. в. водиле рат с Турцима то буде знак општем устанку Срба. „Чете далматинске страшно разјарене, под управом витешких сердара навале сложно на Турке, освоје многе турске градове и мјеста и на брзо очисте земљу од непријатеља. Ова се, рекао бих, повошише времена кововска⁽¹⁾. Али кад у септембру 1669 паде Крит под ударима чувеног в. везира Ахмеда Куприлића, Млечани и Турци изнурени 25. годишњим ратом у брзо закључе мир и Далмација, изузев неколико градова, припаде опет Турцима.

За време овог ратовања с Турском нарочито се истиче Јанко Митровић. Тако он „као поглавица каторских сељана (sarco dei Morlacchi) покупи год. 1651. и 1652. чету војника па удари на оближње Турке до у Лику и Крбаву опљени дувачко поље, и најприје код Отреса па на Грахову разбили турску војску под Физли-пашом од-

(1) Петровић В. dr у чланку: „Jugoslovenski viterovi“ у Viencu (зад реком) од 1861. стр. 205.

XI.

Председавајући износи одбору на одобрење процене имања, што имају се експропријати за продужење Милетине и отварање Вишњичке улице. Одбор је одлучио:

да се експропријање ових имања одложи, док се не изврши регулација оних улица, што су у средини вароши.

XII.

По прочиташу процене онога дела имања Милана Трајковића овд. трг. и Николе Стевановића пароха београдског на Косанчићевом венцу, што је експропријано за регулацију улице Косанчићев венац (АБр. 1412), — Одбор је одлучио:

да се о овоме предмету решава у једној од будућих седница.

XIII.

По прочиташу молбе Јана Јајковића овд. винар. трговца АБр. 1459, којом моли, да му се допусти, да у своме подруму држи вино под надзором општинске трошарине и по прочиташу мишљења Управе општинске трошарине, Одбор је одлучио:

да се овај предмет стави на дневни ред кад по реду дође.

XIV.

Одборник г. Љуба Марковић пита, да ли је откопавање Крунске улице дато на лизитацију или се тај посао врши у општинској режији.

Председавајући је изјавио:

да ће поднети о овоме одбору извештај.

XV.

Одборник г. Живко Кузмановић пита: а.) да ли и колико дугује општини Илија Полозина, касарин овд., који је пре неки дан пао под стечај и да ли је и како општинско примање осигурено; б.) зашто се уредно не чисте улице и не износи ћубре из дома.

Председавајући је изјавио:

да ће по првом питању поднети одбору извештај а по другом, да ће издати потребну наредбу да се износ ћубрета уредно врши.

О Г Л А С

О Лазаревој суботи т. ј. 25, 26 и 27. марта т. год. држаће се у вароши Пироту тродневни сточни вапар, на коме ће се прдавати искључиво стока сваке врсте, према решењу господина министра народне привреде од 16. Јула 1893. год. Бр. 3160.

Вапар пиротски у погледу продаје и куповине стоке до сада је био врло добар, а сада о Лазаревој суботи по изгледу биће још бољи.

Ово се саопштава привредницима и трговачком свету ради знања и управљања.

Од суда општине пиротске 13. марта 1895. год. Бр. 1599.

СТАТИСТИЧКИ ЗАПИСИ
У ОПШТИНИ БЕОГРАДСКОЈ

Путнички саобраћај вароши Београда. У времену од 8. марта до 15. марта 1895. г. допутв. 814, отпотов. 745. Од којих су:

а.) Пола: мушки 788 женских 26, свега 814.

б.) Вероисповести: православне 713. неправославне 78, мојсијевске 8, мухамеданске 27, свега 814.

в.) Постојбина: Србија 666, А.-Угарска 77, Босна и Херцеговина 4, Црна Гора 2, Турска 27, Грчка 10, Бугарска 4, Румунија 5, Русија 1, Германија 4, Франц. 1, Италија 3, остале државе 2, ван Европе 8.

г.) Занимање путника: Тежаки и економи 29, Занатлије 95, Трговци 394, индустрисалци 59, спекуланти и предузимачи 7, Гостионичари 22, Интелигенција и војска 133, ћаци 1, раденици и помоћници 6, Пиљари и бозације 5, надничари и слуге 37.

Из статистичког одељка Суда општине вароши Београда 16. марта 1895. год.

РАЗНЕ ОПШТИНСКЕ ТАКСЕ

III. Псетарина.

- а) Марка за пашче за годину дана 3 — д.
б) Обнављање изгубљене марке стаје 1 — д.

ОПШТИНСКЕ ТАКСЕ ЗА МРТВАЧКА КОЛА

- а) Проста кола са 2 коња 10 — д.
б) Кола са анђелима са 2 коња 18 — д.
в) Стаклена кола са 2 коња 24 — д.
г) Стаклена кола са 4 коња 60 — д.

БЕОГРАДСКА ПИЈАЦА

ПРЕМЕРЕННО НА БЕОГРАДСКОМ КАНТАРУ

Од 3. до 10. марта. 1895. г.

КИЛОГРАМА	НАИМЕНОВАЊЕ	ЦЕНА	
		НАЈВЕЋА	НАЈМАЊА
		ДИН.	ПР.
52382	АРПАЦИКА	90	85
152	БРАШНА КУКУРУЗНА	16	15
	БРАШНА ПШЕНИЧНА		
	БОРАНИЈА		
899	ВИНА БЕЛА (ОДЛИТ.)	70	60
	ВИНА ЦРНА (ОДЛИТ.)		
380	ВОЛОВА	45	40
	ВОСКА		
	ВУНЕ НЕ ПРАНЕ	170	140
	ГОВЕЂИНА		
	ГРОЖЉА		
	ДУЊА	35	25
4465	ЈАВУКА		
10624	ЈЕЧМА	12	11 50
	КАЈМАКА		
	КОЖА ЗЕЧИЛИХ		
2192	КОЖА ЈАГЉЕЦИХ		
698	КОЖА ОВЧИЛИХ		
650	КОРЕ БРЕЗОВЕ	12	10
604	КРÂВА	45	40
51850	КРЕЧА	3 60	3 20
9112	КРОМПИРА	17	16
	КРУПНИКА		
2568	КРУПАКА	35	30
1057	КУДЕЉЕ	70	60
8041	КУКУРУЗА	13 50	13
125	КУПУСА	25	24
	ЛОЈА ТОПЉЕНОГ		
	ЛОЈА НЕТОПЉЕНОГ		
12560	ЛУКА БЕЛА	60	50
3102	ЛУКА ЦРНА	20	18
	МАСЛА		
1323	МАСТИ	120	115
	МЕДА		
	ОВАЦА		
12475	ОВСА	12	11 50
979	ОРАЈА	20	18
15316	ПАСУЉ НОВИ	24	18
	ПЕКМЕЗА		
	ПРОСЕ		
40234	ПШЕНИЦЕ	12 20	11 80
781	РАЖИ	10 50	10
	РАК. КОМ. (ОДЛИТ.)		
	РАК. КОМ. МЕКЕ "		
191	РАК. ШЉ. ЈУТЕ "	90	80
30315	РАК. ШЉ. МЕКЕ "	50	30
52549	СВИЊА ДЕБЕЛИХ	85	75
1091	СВИЊА СРЕДЊИХ	50	45
126400	СЕНА	7	6
731	СИРА	80	60
6170	СЛАМЕ	3	2
32	СУВА МЕСА	300	200
	СЛАНИНЕ УЖИЧКЕ		
1342	УГЉЕНА ДРВЕНОГ	8	7
40200	УГЉЕНА КАМЕНОГ	280	250
99	ШИШАРКЕ	15	
7819	ГВОЖЂА ИЗРАЋЕНА		
20000	ШЉИВА СУВИХ	16	10
322	ЦЕМЕНТА		
	РАЗНЕ СИТНИЦЕ		

Од Јегара силнога јунака
По имену Митровића Јанка,
Бритку сабљу дужда мљетачкога
Од Кандије рата жестокога.
Витешки је јанко војевао,
Много Турских глава одсјекао,
Запленио овце и волове,
Пофатао Турке витезове.
На Граову разби Визл-пашу,
Опоштени сву Крајини нашу;
Исече му војску силовиту
На Граову пуно страховиту.
Дужде Јанку даде кавалирство
За витешко његово јуваштво
Златно крило, диван кабаницу
Равна поља зелене ливаде.
И право је јер је задобијо,
И градове турске освојио,
Бјеше Јанко рођени бабајко
Кавалира Јанковић Стојана

(НАСТАВИЋЕ СЕ.)

(¹) Др. Б. Петровић: Vienac за 1861 стр 2007. 26 —